

EGYEZMÉNY A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS A NORVÉG KIRÁLYSÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Norvég Királyság Kormánya, attól az óhajtól vezetve, hogy gazdasági kapcsolataikat továbbfejlesszék és megkönnyítsék, elhatározták, hogy a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadó területén Egyezményt kötnek, és a következőkben állapodtak meg:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

(1) Az Egyezmény azokra az adókra terjed ki, amelyeket a Szerződő Államok bármelyikének jogszabályaival összhangban közvetlenül a jövedelem és a vagyon után a Szerződő Államok bármelyike vagy azok helyi hatóságai részére beszednek.

(2) Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, a teljes vagyon, vagy a jövedelem vagy vagyon részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett munkabérek vagy fizetések teljes összege utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

(3) Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) A Magyar Népköztársaságban:

i) a jövedelemadó;

ii) a nyereségadó;

iii) a társasági különadó;

iv) a községfejlesztési hozzájárulás;

v) a kereskedelmi társaságok osztalék és nyereség kifizetése utáni illeték;

(a továbbiakban „magyar adó”).

b) A Norvég Királyságban:

i) az állami jövedelemadó (inntektsskatt til staten);

ii) a megyei kommunális jövedelemadó (inntektsskatt til fylkesskommunen);

iii) a kommunális jövedelemadó (inntektsskatt til kommunen);

iv) az állami hozzájárulások az adókiegyenlítési alaphoz (fellesskatt til Skattefordelingsfondet);

v) az állami vagyonadó (formuesskatt til staten);

vi) a kommunális vagyonadó (formuesskatt til kommunen);

vii) az állami illetékek az illetőséggel nem bíró művészek térítéseire (avgift til staten av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet);

(a továbbiakban „norvég adó”).

(4) Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után bármelyik Szerződő Állam a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezet.

3. Cikk

Általános meghatározások

(1) Az Egyezményben, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

b) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek;

c) a „Norvégia” kifejezés jelenti a Norvég Királyságot, Svalbard és Jan Mayen kivételével;

d) a „Magyar Népköztársaság” kifejezés jelenti a Magyar Népköztársaság területét;

e) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

f) az „illetékes hatóság” kifejezés

i) a Magyar Népköztársaságban a pénzügyminisztert, vagy annak meghatalmazott képviselőjét,

ii) a Norvég Királyságban a pénzügy- és vámügyi minisztert, vagy annak meghatalmazott képviselőjét

jelenti;

g) az „állampolgár” kifejezés jelenti

i) mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek;

ii) mindazokat a jogi személyeket, személyi társaságokat és társulásokat, amelyeknek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam jogszabályaiból származik;

h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett tengeri hajó, légi jármű vagy közúti szállítást végző jármű bonyolít le, amelynél a tényleges üzletvezetés helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a tengeri hajót, a légi járművet vagy a közúti szállítást végző járművet csak a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik;

i) „Az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés a Magyar Népköztársaságot vagy Norvégiát jelenti, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja.

(2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, másképpen meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak az Egyezmény által érintett adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

(1) Az Egyezmény értelmében „az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint, ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem vonatkozik olyan személyre, aki ebben a Szerződő Államban csak az ebben az Államban levő forrásokból származó jövedelem vagy az ott levő vagyon alapján adóköteles.

(2) Amennyiben egy természetes személy e cikk [\(1\) bekezdésének](#) rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy helyzetét a következő szabályokkal összhangban kell meghatározni:

a) ez a személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik.

Ha mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben létérdekeinek központja van;

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Szerződő Államban van, vagy ha a Szerződő Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Szerződő Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) amennyiben a személy mindkét Szerződő Államnak, vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai a 25. Cikk szerint kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

(3) Amennyiben más, mint egy természetes személy az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

(1) Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti, illetőleg termelőberendezést jelent, amellyel a vállalkozás tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) a vezetés helyét;

b) a fiókot;

c) az irodát;

d) a gyártelepet;

e) a műhelyt;

f) a bányát, az olaj- és földgázkutató, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

(3) Az építési kivitelezés vagy szerelés csak akkor képez telephelyet, ha időtartama 12 hónapot meghalad.

(4) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, nem tekintendők „telephelynek”:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) az üzleti, illetőleg ipari tevékenységgel kapcsolatos állandó berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az üzleti, illetőleg ipari tevékenységgel kapcsolatos állandó berendezés, amelyet kizárólag az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az üzleti, illetőleg ipari tevékenységgel kapcsolatos állandó berendezésnek ebből a kombinációból származó tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

(5) Tekintet nélkül az [\(1\) és \(2\) bekezdések](#) rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a [\(6\) bekezdés](#) nyer alkalmazást - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a [\(4\) bekezdésben](#) említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti berendezésen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti berendezést telephellyé.

(6) A vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(7) Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

(1) Az ingatlan vagyomból származó jövedelem abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) Az „ingatlan vagyon” kifejezést annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint kell meghatározni, amelyben ez a vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyernek alkalmazást, az ingatlan vagyon haszonélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; tengeri hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából, haszonélvezetéből vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre.

(4) Az [\(1\) és \(3\) bekezdések](#) rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejtí ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejtí ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) Ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejtí ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtene ki és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lenne.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

(4) A telephelynek nem tudható be nyereség

a) javaknak vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztá vásárlása, vagy

b) javaknak vagy áruknak a telephely részére, annak használatára történő pusztá kiszolgáltatása miatt.

(5) Az előző bekezdések céljaira a telephelynek betudandó nyereségeket évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

(6) Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

(1) Az a nyereség, amely tengeri hajóknak, légi járműveknek és közúti szállítását végző járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(2) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései akkor is alkalmazandók, ha a vállalkozásnak a másik Szerződő Államban áruk vagy személyek szállítására ügynöksége van. Ez azonban csak olyan tevékenységekre érvényes, amelyek közvetlen kapcsolatban vannak a tengerhajózási, légi és közúti szállításal, ide értve az azokkal kapcsolatos kiegészítő jellegű tevékenységeket is.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származnak.

(4) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának olyan nyeresége, amely javaknak vagy áruknak a nemzetközi forgalomban való szállítására használt konténer (beleértve a vontatókat és a konténer szállítására szolgáló szerelvényt) használatából, fenntartásából vagy bérbeadásából származik, csak ebben az Államban adóztatható.

(5) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései alkalmazandók az együttes norvég, dán és svéd légiközlekedési konzorcium, a Scandinavian Airlines System (SAS) nyereségére is, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a Det norske Luftfartsselskap A/S (DNL), a Scandinavian Airlines System (SAS) norvég partnere által élvezett nyereség arányban van nevezettnek az említett szervezetben való részesedésével.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

10. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 10 százalékát.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) Az e cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak az adójoga szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedellel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

(4) Az [\(1\) és \(2\) bekezdések](#) rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekelttség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

(5) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekelttség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az e cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzálogjoggal, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségeiben való részesedésre, akár nem, különösen pedig állami kölcsönökből és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve az ilyen kölcsönökhöz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumot és jutalmat.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(4) A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető maga ez az Állam, annak helyi hatósága, vagy az ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó berendezése van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó berendezés viseli, úgy az ilyen kamat abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó berendezés van.

(5) Ha a kamatot fizető személy és a kamat kedvezményezettje vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a fizetett kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat kedvezményezettje ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licencdíj

(1) A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az e cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, beleértve a mozgóképfilmeket és rádió- vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket vagy hangszalagokat, szerzői jogának, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy

használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

(3) E cikk [\(1\) bekezdésének](#) rendelkezései nem alkalmazandók, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a licencdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

(4) Ha a licencdíjat fizető személy és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a fizetett licencdíj összege bármely okból meghaladja azt az összeget, amelyet ilyen kapcsolatok nélkül fizettek volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

(1) A 6. Cikk [\(2\) bekezdésében](#) meghatározott ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzemi vagyona, vagy amely egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből, vagy egy ilyen állandó berendezésnek az elidegenítéséből érnek, a másik Államban adóztatható. Mindazonáltal a 22. Cikk [\(3\) bekezdésében](#) meghatározott ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az ilyen ingó vagyon az említett cikk értelmében adóztatható.

(3) Az [\(1\) és \(2\) bekezdésekben](#) nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

(1) Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más hasonló jellegű önálló tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó berendezéssel rendelkezik. Amennyiben a személy ilyen állandó berendezéssel rendelkezik, úgy a jövedelem a másik Szerződő Államban adóztatható, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be.

(2) A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési, sport- vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

(1) A 16., 17., 18., 19. és 20. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Tekintet nélkül e cikk [\(1\) bekezdésének](#) rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó adózási évben nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban; és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban; és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó berendezése viseli.

(3) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van. Az a térítés, amelyet egy Norvégiában illetőséggel bíró személy a Scandinavian Airlines System (SAS) légi közlekedési konzorcium által üzemeltetett légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért kap, csak Norvégiában adóztatható.

16. Cikk

Igazgatótanácsi térítés

Az igazgatótanácsi térítés és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának a tagja, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

(1) Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész, vagy zeneművész, vagy sportoló élvez ilyen minőségében a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Tekintet nélkül e cikk [\(1\) bekezdésének](#) rendelkezéseire, az [\(1\) bekezdésben](#) meghatározott és a Szerződő Államok között létrejött kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján kifejtett ilyen tevékenységből származó jövedelem mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyben ezt a tevékenységet kifejtik.

18. Cikk

Nyugdíj és járadék

(1) A 19. Cikk [\(2\) bekezdésében](#) foglalt rendelkezések fenntartásával, a nyugdíj és más hasonló térítés, tartásdíj és járadék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

(2) Az egyik Szerződő Állam társadalombiztosítási rendszere keretében teljesített nyugdíj- és más fizetések ebben az Államban adóztathatók.

19. Cikk

Közszolgálati fizetés

(1) *a)* A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak vagy helyi hatóságának teljesített szolgálatáért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették és a kedvezményezett ebben a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, aki:

i) ennek az Államnak állampolgára; vagy

ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban illetőséggel bíró személlyé.

(2) A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik helyi hatósága fizet közvetlenül vagy az általa létesített alapból egy természetes személynek az ezen Államnak vagy helyi hatóságának teljesített szolgálatért, ebben az Államban adóztatható.

(3) A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik helyi hatósága által végzett termelői és üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért fizetett térítésre és nyugdíjra.

20. Cikk

Tanárok és tanulók

(1) Azt a természetes személyt, aki közvetlenül a másik Szerződő Államban tett látogatása előtt a Szerződő Államok egyikében illetőséggel bírt és aki a másik Szerződő Államban levő egyetemen, egyetemi kollégiumban vagy más oktatási vagy kutató intézménynél végzett tanításért vagy magasfokú tanulmány vagy kutatás folytatásáért térítést kap, mentesíteni kell ebben a másik Államban az adó alól az ilyen térítés után attól a naptól számított két évet meg nem haladó időszakra, amelyen először látogat ilyen céllal ebbe az Államba, feltéve, hogy az ilyen intézmény az Államhoz, vagy nem nyereségre szert tevő jogi személyekhez tartozik.

(2) Az az összeg, amelyet olyan tanuló vagy kereskedelmi gyakornok kap ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt vagy most is az, és aki az először említett Szerződő Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzés céljából tartózkodik, nem adóztatható az először említett Államban, feltéve, hogy ezeket a fizetéseket részére ezen az Államon kívül levő forrásokból teljesítik.

(3) Az a természetes személy, aki mialatt az egyik Szerződő Államban levő egyetemnek vagy más elismert oktatási intézménynek a hallgatója, a vonatkozó adózási évben összesen 100 napot meg nem haladó időszakban vagy időszakokban alkalmazásban áll az egyik Szerződő Államban, ahol nem bír illetőséggel, nem adóztatandó abban a Szerződő Államban, ahol a nem önálló munkát végzi, az abból származó térítés után, ha az először említett Szerződő Államban levő egyetemen vagy intézménynél folytatott tanulmányainak megkezdése előtt közvetlenül nem bírt illetőséggel abban a Szerződő Államban, ahol a nem önálló munkát végzi.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.

22. Cikk

Vagyon

(1) A 6. Cikk [\(2\) bekezdésében](#) meghatározott ingatlan vagyon abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) Az ingó vagyon, amely egy vállalkozás telephelye üzemi vagyonának részét képezi, vagy az az ingó vagyon, amely szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló állandó berendezéshez tartozik, abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a telephely vagy az állandó berendezés van.

(3) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajókból, légitársaságokból és közúti szállítást végző járművekből álló vagyon, és az ilyen tengeri hajók, légitársaságok és közúti szállítást végző járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban az Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(4) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyonrésze csak ebben az Államban adóztatható.

23. Cikk

Kettős adóztatás elkerülése

(1) Amennyiben az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint a másik Szerződő Államban adóztatható, úgy az először említett Állam, a [\(2\) és \(3\) bekezdések](#) rendelkezéseinek fenntartásával, ezt a jövedelmet vagy vagyont kiveszi az adóztatás alól.

(2) Amennyiben az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. Cikk rendelkezései szerint a másik Szerződő Államban adóztatható, úgy az először említett Állam levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel ebben a másik Államban fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely e másik Államból élvezett erre a jövedelemre esik.

(3) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon ki van véve az adóztatás alól ebben az Államban, úgy ez az Állam mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adómegállapításnál figyelembe veheti a kivett jövedelmet vagy vagyont.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

(1) Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(2) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ha az egyik Szerződő Állam társaságának telephelye van a másik Szerződő Államban, úgy ez a másik Állam a telephelyet az ebben a másik Államban illetőséggel bíró társaság fel nem osztott nyereségére alkalmazott mérték szerint adóztathatja.

Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha bármelyik Szerződő Államot arra kötelezné, hogy az ebben az Államban illetőséggel nem bíró személyeknek olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket az ott illetőséggel bíró természetes személyeknek nyújt.

(3) Kivéve azt az esetet, amikor a 9. Cikk [\(1\) bekezdésének](#), a 11. Cikk [\(5\) bekezdésének](#), vagy a 12. Cikk [\(4\) bekezdésének](#) rendelkezései nyernek alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, licencdíj és más költség ugyanolyan feltételek mellett levonható e vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna.

Hasonlóképpen, az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Állam illetőséggel bíró személyekkel szemben fennálló tartozásai ugyanúgy levonhatók e vállalkozás adóztatható vagyonának megállapításánál, mintha ezek a tartozások az először említett Államban illetőséggel bíró személlyel szemben álltak volna fenn.

(4) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek ez az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(5) E cikk rendelkezései nem értelmezendők akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Állam állampolgárainak, akik az először említett Szerződő Államnak nem állampolgárai, olyan kivételes adókedvezményt nyújtson, amelyben ez a Szerződő Állam hazatelepülő állampolgárait részesíti.

(6) Ebben a cikkben az „adózás” kifejezés bármilyen fajtájú és megnevezésű adót jelent.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

(1) Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy ha ügye a 24. Cikk [\(1\) bekezdése](#) alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára.

(2) Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

(4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Amennyiben szóbeli véleménycsere az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik, úgy az ilyen véleménycsere

lefolytatható olyan bizottságban, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

26. Cikk

Tájékoztatáscsere

(1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény és a Szerződő Államoknak az Egyezményben érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat. Az így kicserélt tájékoztatást titokban kell tartani és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat vagy az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény tárgyát képező adók kivetésével, beszedésével vagy perlésével foglalkoznak.

(2) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok bármelyik Szerződő Állam illetékes hatóságát köteleznék:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan körülmények közlésére, amelyek az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhetők be;

c) olyan tájékoztatás adására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a közlése ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjai

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjainak adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján őket megilletik.

28. Cikk

Hatálybalépés

(1) Az Egyezményt mindegyik Szerződő Állam alkotmányos eljárásának megfelelően jóvá kell hagyni vagy meg kell erősíteni.

(2) Az Egyezmény a jóváhagyásának vagy megerősítésének megtörténtét tanúsító diplomáciai jegyzékváltás után hatvan nappal lép hatályba.

(3) Az Egyezmény rendelkezései alkalmazandók:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy az után keletkezett jövedelemre;

b) a jövedelem- és vagyonadók tekintetében olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy az után kezdődő adózási évre vethetők ki.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény addig marad hatályban, ameddig a Szerződő Felek egyike azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Fél felmondhatja diplomáciai úton úgy, hogy a felmondásról írásbeli értesítést ad legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt, amely

az Egyezmény hatálybalépésének keltétől számított öt év eltelte után kezdődik. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében a jegyzék átadásának évét követő naptári év január 1. napján vagy az után keletkezett jövedelemre;

b) a jövedelem- és vagyonadók tekintetében olyan adókra, amelyek a jegyzék átadásának évét követő naptári év január 1. napján vagy az után kezdődő adózási évre vethetők ki.

Ennek hiteléül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban, Oslóban, 1980. október hó 21. napján, angol nyelven.

JEGYZŐKÖNYV

A kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Norvég Királyság Kormánya közötti Egyezmény mai napon történt aláírásával egyidejűleg alulírottak megállapodtak a következő rendelkezésekben, amelyek az Egyezmény szerves részét alkotják.

(1) Az 5. Cikk [\(3\) bekezdéséhez](#)

Tekintet nélkül az Egyezmény 5. Cikke [\(3\) bekezdésének](#) rendelkezéseire, a Szerződő Államok illetékes hatóságai közös egyetértéssel esetenként úgy határozhatnak, hogy valamely lényeges komplett termelő berendezés szerelése nem képez telephelyet még akkor sem, ha annak időtartama 12 hónapot meghalad. Az előző mondatban említett időtartam azonban semmi esetre sem haladhatja meg a 24 hónapot.

(2) A 23. Cikkhez

A Szerződő Felek egyetértenek abban, hogy a 23. Cikket Norvégiának jegyzékben, diplomáciai úton továbbítandó kívánságára a következő szöveggel kell helyettesíteni, és az e jegyzék vételének diplomáciai úton történő igazolása utáni 30. napon lép hatályba és első ízben alkalmazást nyer:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy azután keletkezett jövedelemre;

b) a jövedelem- és vagyonadók tekintetében olyan adókra, amelyek annak a naptári évnek január 1. napján vagy az után kezdődő adózási évre vethetők ki, amelyben az Egyezmény hatályba lép.

„(1) A Magyar Népköztársaságban a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Norvégiában adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság, a b) és c) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával, ezt a jövedelmet vagy vagyont kiveszi az adóztatás alól.

b) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. Cikk rendelkezései szerint Norvégiában adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Norvégiában fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely a Norvégiából élvezett erre a jövedelemre esik.

c) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező

vagyon ki van véve az adóztatás alól a Magyar Népköztársaságban, a Magyar Népköztársaság mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adómegállapításnál figyelembe veheti a kivett jövedelmet vagy vagyont.

(2) A Norvég Királyságban a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

Ha egy Norvégiában illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely, az Egyezmény rendelkezései értelmében, a Magyar Népköztársaságban adóztatható, úgy Norvégia levonja ennek a személynek a jövedelemadóijából vagy vagyonadóijából azt az összeget, amely megfelel a Magyar Népköztársaságban fizetett adónak. Ez a levonás

azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított norvég adónak azt a részét, amely a Magyar Népköztársaságból származó jövedelemre vagy az ott levő vagyona esik.”

(3) Ha az egyik Szerződő Állam adót vet ki olyan jövedelemre és/vagy vagyona, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy „off-shore” tevékenységével kapcsolatos, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai érintkezésbe léphetnek egymással abból a célból, hogy a kettős adóztatás elkerülése érdekében az Egyezményt kiegészítsék.

Ennek hiteléül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak a Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két példányban, Oslóban, 1980. október hó 21. napján, angol nyelven.